

عنوان مقاله:

مطالعه روابط طرفین قرارداد حمل و نقل دریایی در حقوق ایران و اسناد بین المللی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه، دوره 3، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حلیمه رستمی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی نورآباد ممسنی

مجید رحمانی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نورآباد ممسنی حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

بدیهی است که صنعت حمل و نقل به ویژه حمل و نقل دریایی نقش مهمی در توسعه اقتصاد جهانی داشته است. مقررات مربوط به حمل و نقل دریایی حقوق ایران در سال 1343 به تصویب رسید و در سال 1391 اصلاحات و الحاقات آن بیان شد که دارای جایگاه مهمی در مسایل حمل و نقل دریایی می باشد. همچنین کنوانسیون های روتردام، بروکسل و هامبورگ به عنوان منابع مهم قوانین دریایی در اسناد بین المللی کاربرد دارد. هدف از انجام این پژوهش مطالعه روابط طرفین قرارداد حمل و نقل دریایی در حقوق ایران و اسناد بین المللی می باشد. نتایج نشان داد: 1. منابع اصلی حقوق حمل و نقل دریایی در ایران علاوه بر قانون دریایی مصوب آبان 1343، کنوانسیون بروکسل سال 1924 می باشد. 2. قوانین ایران دارای نقص و کاستی هایی می باشد که با مقررات بین المللی مطابق ندارد. 3. اصلاح مقررات موجب کاهش خطرات و حوادث دریایی و ایمنی بیشتر در امر حمل مسافر، بارگیری، جابجایی و تخلیه کالاها می شود. 4. زمینه های لازم برای تطبیق و مقایسه مقررات دریایی ایران با راه حل هایی که کنوانسیون های مهم بین المللی مقرر کرده اند فراهم است.

کلمات کلیدی:

طرفین قرارداد، حمل و نقل دریایی، قانون دریایی ایران، اسناد بین المللی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/994247>

